

N:o 29.

Af herr **J. M. Johansson** i Mellbyn m. fl., om skrifvelse till Kongl.
*Maj:t beträffande befrielse för fattigvårdsstyrelse i gränskommun
från befattringen med fortskaffande af från grannlanden hit-
förpassade nödstälde svenska undersåter.*

Till följd af sitt läge vid riksgränsen är Dals-Eds kommun i Elfsborgs län mycket betungad för vård åt nödstälde svenska undersåter, som af norska myndigheter på grund af kongl. förordningen den 15 februari 1855 dit blifva förpassade. Då norska myndigheter sända nödstälde svenska medborgare till polismyndigheten i Dals-Ed, måste fattigvårdsstyrelsen derstädes ofördröjlig mottaga och inackordera dem i närmaste bygd, och det säger sig sjelft att ingen gerna vill mottaga och vårda sådana okända, ofta kropps- och sinnessjuka personer för mindre än 1 eller $1\frac{1}{2}$ krona pr dag.

Sedermera får Dals-Eds fattigvårdsstyrelse, för dem som icke äro berättigade till obligatorisk fattigvård, söka ersättning af statsmedel, och för de öfriga sökes godtgörelse af den kommun, hvarest den behövande har hemortsrätt.

Vid tvist om ersättningsbeloppet hafva vederbörande myndigheter ofta tillerkänt Dals-Eds kommun endast 40 à 50 öre pr dag för nödstälidas vård. Härtill komma ränteförluster, enär ersättning af staten, enligt 32 § 1 mom. fattigvårdsförordningen, ej kan erhållas förr än påföljande året, och vid tvist med fattiges hemortskommuner har liqvid ej kunnat erhållas på flera år, men Dals-Eds kommun har genast måst betala för inackorderingarna m. m.

Utom dessa direkta förluster — i bilaga litt. A beräknade till omkring 400 kronor årligen — får Dals-Eds fattigvårdsstyrelse vidkännas besvär med ansökningar och korrespondens med många fattigvårdsstyrelser, angående hemortsrätt och ersättning.

Af dessa anledningar har kommunalstämman i Dals-Ed (bilagan litt. B) till undertecknad framstält kommunens önskan om motion till Riksdagen i syfte att vinna rättelse i anförda missförhållande.

Det ligger i sakens natur, att såväl Dals-Eds som öfriga gränskommuner med fullgoda skäl anse sig berättigade att åtnjuta befrielse från denna extra fattigvårdsbörsa.

För detta önskemåls vinnande borde utvägar sökas, antingen genom att förskottsvis ställa erforderliga medel till vederbörande Konungens befallningshafvande, för att vid behof genast tillsändas gränsortens polismyndighet, hvilken skulle för dessa medel skaffa inackordering, sjukvård, resebiljett och underhåll under resan till hemorten åt nödstälde svenska undersåter, som från utrikes ort blifvit hit förpassade, eller ock kunde möjligen annat lämpligt tillvägagångssätt finnas, så att gränskommuner befrias från nämnda på dem orättvist lagda extra fattigvårdsbestyr.

Darför får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke åtgärder kunna vidtagas i syfte att befria fattigvårdsstyrelse inom gränskommun från befattningen med fortskaffande af från grannländer hitförpassade nödstälde svenska medborgare, hvilka af myndighet utom riket aflemnas å svensk gränsort, der de icke hafva sina hemvist.

Om remiss till tillfälligt utskott anhållas.

Stockholm den 23 januari 1899.

*J. M. Johansson.
i Mellbyn.*

Häri instämma:

O. Walter.

W. T. Lundgren.

*Emil Olsson.
i Kyrkebol.*

Karl Hultkrantz.

*Erik Andersson.
Upsala.*

Bilaga. litt. A.

Förteckning å de utgifter Dals-Eds sockens fattigvårdsstyrelse enligt dess räkenskaper för de 6 sista åren haft för fattiga, tillhörande andra fattigvårdssamhällen och som på grund af kongl. förordningen den 15 februari 1855 blifvit från Norge hit förpassade.

Utbetalda under år 1893	kr. 1,140: 95
» » » 1894	» 1,589: 44
» » » 1895	» 2,977: 61
» » » 1896	» 1,311: 97
» » » 1897	» 873: 78
» » » 1898	» 1,439: 35
Tillsammans under 6 år kr.	9,033: 10.

Enligt 1898 års utgående balanskonto har fattigvårdsstyrelsen den 31 december 1898 af följande fattigvårdsstyrelser att fordra:

Af Göteborgs	från år	1893 kr.	180: 40
» Oscarshamns	» »	» » 380: —	
» Högsäters (Elfsb.)	» »	» » 69: —	
» Rölanda	» »	1894 » 20: —	
» Svedvi (Vestmanl.)	» »	1895 » 1,371: 37	
» Svanskogs (Verml.)	» »	» » 25: —	
» V. Emterviks »	» »	» » 1,154: 50	
» Nafverstads (Bohus län)	» »	» » 559: 24	
» Stockholms	» »	1896 » 50: 45	
» Gestads (Elfsb.)	» »	» » 13: —	
» Möckleby (Kalmar län)	» »	» » 28: 80	
» Hernösands	» »	1897 » 766: 46	
» Ljusdals (Gefleb. län)	» »	1898 » 5: —	
För flera personer som under år 1898 erhållit tillfälligt understöd, att återfås af allmänna medel		» 512: 80.	
		Summa kr. 5,142: 02.	

Enligt uppgift från kronolänsmannen i distriktet har från Norge blifvit på grund af förut åberopade kongl. förordningen till Dals-Ed förpassade:

år 1894	98	personer
» 1895	83	»
» 1896	74	»
» 1897	83	»
» 1898	97	»

Tillsammans under 5 år 435 personer.

De hufvudsakligaste olägenheterna för Dals-Ed som riksgräns-kommun är för det första, att icke fattigvårdsstyrelsen är i tillfälle utackordera dessa okända fattiga till så låga pris, som vederbörande myndigheter anse skäliga; t. ex. när styrelsen måst betala för en person 1 kr. pr dag, händer ofta att myndigheterna tillerkänna kommunen endast 40 à 50 öre pr dag och till och med frånkänt kommunen hela ersättningsanspråket af skäl som synas af bifogade kongl. kammar-rättens utslag.

Det andra är ränteförluster på förskotterade medel och det tredje är besvären med alla ansökningshandlingar.

Af ofvan anförda är tydligt, att Dals-Eds kommun gör en icke obetydlig förlust, som efter noga beräkning för de 6 sista åren uppgår till cirka 400 kronor årligen.

Att ofvenskrifna uppgifter äro riktigas,

Ed & Kolslätt den 11 januari 1899.

Gust. Hanson.

Ordf. i Dals-Eds sockens fattigvårdsstyrelse.

Bilaga. litt. B.

Protokoll vid kommunalstämma med Dals-Eds socken den 8 januari 1899.

§ 1.

Stämman beslutade att till riksdagsmannen J. M. Johansson aflåta en skrifvelse med anhållan att han ville afgifva motion åsyftande förändrade förhållanden i gällande fattigvårdslagar de förenade rikena emellan.

§ 2.

För att aflåta denna skrifvelse samt att till riksdagsmannen aflempna utdrag ur Dals-Eds sockens fattigvårds räkenskaper valdes fattigvårdsstyrelsens ordförande Gust. Hanson i Kolslätt.

Sålunda förekommet intygar:

J. M. Andersson.